Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

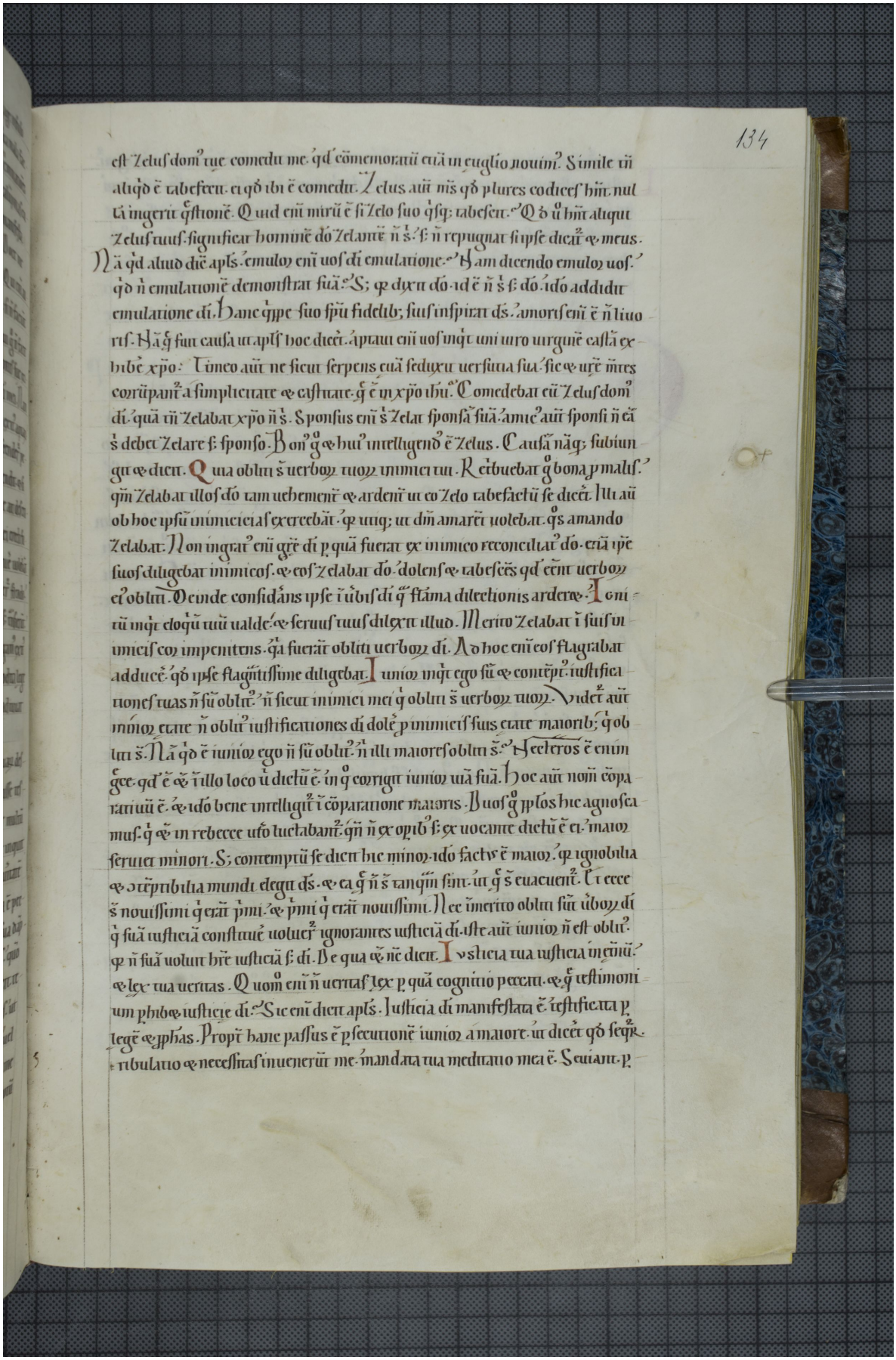

134

est Zelus domꝰ tue comedit me. qd cõmemoratiũ eiã in euglio nouim. Simile iñ
aliqd ẽ tabefecit. et qd ibi ẽ comedit. Zelus auũ nis qd plures codices hm̃t nul
lã ingerit q̃stionẽ. Quid enĩ mirũ ẽ si Zelo suo qsq; tabescit. Qd ꝯ hm̃t aliquꝰ
Zelus tuus significat hominẽ dõ Zelantẽ ñ s. f. ñ repugnat si ipse dicat. et meus.
Nã qd aliud dicit apls. emulor enĩ uos di emulatione. Nam dicendo emulor uos.
qd ñ emulationẽ demonstrat suã. Si qꝰ dixit dõ. id ẽ ñ s. f. dõ. idõ addidit
emulatione di. Hanc q̃ppe suo spũ fidelib; suis inspirat ds. amor enĩ ẽ ñ liuo
ris. Hã q̃ fuit causa ut apls hoc dicat. Apta enĩ uos uiq̃ uni uiro uirginẽ casta ex
hibere xpo. Timeo auũ ne sicut serpens euã seduxit uersutia sua. sic et uꝰ mtes
corrũpant a simplicitate et castitate q̃ ẽ in xpo ihu. Comedebat eũ Zelus domꝰ
di. quã iñ Zelabat xpo ñ s. Sponsus enĩ s Zelat sponsã suã. amicꝰ auũ sponsi ñ eã
s debet Zelare f. sponso. Bon q̃ et huꝰ intelligendꝰ ẽ Zelus. Causã nãq; subiun
git et dicit. Quia oblitꝰ s uerborꝯ tuorꝯ inimici tui. Retribuebat q̃ bona p malis.
qm Zelabat illos dõ tam uehementẽ et ardenter ut eo Zelo tabefactũ se dicat. Illi auũ
ob hoc ipsũ inimicitias exercebãt. et uiq; ut dm̃ amarẽt uolebat. qs amando
Zelabat. Non ingratꝰ enĩ grẽ di p quã fuerat ex inimico reconciliat dõ. eiã ipse
suos diligebat inimicos. et eos Zelabat dõ. dolens et tabescẽs qd eẽt uerborꝯ
eꝰ oblitꝰ. Oeinde considãs ipse ĩ ũbis di q̃ flãma dilectionis ardere. Iom
tũ inq̃t eloq̃ũ tuũ ualde. et seruus tuus dilexit illud. Merito Zelabat ĩ suis in
imicis eos impenitens. qa fuerãt oblti uerborꝯ di. Ad hoc enĩ eos flagrabat
adducẽ. qd ipse flagãtissime diligebat. Iunior inq̃t ego sũ et contẽptꝰ. iustifica
tiones tuas ñ sũ oblitꝰ. ñ sicut inimici mei q oblitꝰ s uerborꝯ tuorꝯ. Videt auũ
minor esse ñ oblitꝰ iustificationes di dolẽs p inimicis suis esse maioribꝰ. q ob
litꝰ s. Nã qd ẽ iuniꝯ ego ñ sũ oblitꝰ. ñ illi maiores oblitꝰ s. Heteros ẽ enim
gre. qd ẽ et ĩ illo loco ũ dictũ ẽ. in q̃ corrigit iuniꝯ uiã suã. Hoc auũ nomẽ cõpa
rationis ẽ. et idõ bene intelligit ĩ cõparatione maioris. Buos q̃ ppꝰ hic agnosca
mus. q et in rebecce uꝰ luctabant. qm ñ ex opib f. ex uocatione dictũ ẽ ei. maior
seruiet minori. Si contemptũ se dicit hic minor. idõ factus ẽ maior. et ignobilia
et ꝛeꝓtibilia mundi elegit ds. et ea q ñ s tanqm̃ sint. ut q s euacuent. Et ecce
s nouissimi q erãt primi. et primi q erãt nouissimi. Nec imerito oblitꝰ sũ ũbꝯ di
q suã iusticiã constituẽ uoluerãt ignorantes iusticiã di. iste auũ iuniꝯ ñ est oblitꝰ
et ñ suã uolunt hrẽ iusticiã f. di. De qua et nẽ dicit. Iusticia tua iusticia in cõtũ.
et lex tua ueritas. Quom̃ enĩ ñ ueritas lex p quã cognitio peccti. et q̃ testimoni
um phibet iusticie di. Sic enĩ dicit apls. Iusticia di manifestata ẽ. testificata p
legẽ et ꝓphas. Propter hanc passus ẽ p secutionẽ iuniꝯ a maiore. ut dicat qd seqꝰ.
tribulatio et necessitas inuenerũt me. mandata tua meditatio mea ẽ. Sciant. p